

Self-Studies in Flight Methods
Maryam "Mimi" Amini
 November 29 – December 20, 2019
 Dastan+2
 2nd Floor, #8 Bidar, Fereshteh, Tehran, Iran
 Telephone: +98 21 2630 9645
 Website: <http://dastan.gallery/>
 Instagram: @dastansbasement

نور بدون سایه
 مریم "می می" امینی

۱۳۹۸ تا ۲۹ آذر ۸
 دستان+۲
 تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، پلاک ۸، طبقه دوم
 تلفن: ۰۲۱ - ۲۶۳۰ ۹۶۴۵
 وبسایت: <http://dastan.gallery/>
 اینستاگرام: @dastansbasement

009821
 Projects

دستان نمایشگاه انفرادی آثار می می امینی را با عنوان «نور بدون سایه» اعلام می کند. این نمایشگاه هم زمان در روز ۹ آذر ۱۳۹۸ در سه فضا در تهران افتتاح خواهد شد: «دستان+۲»، «پروژه های ۰۰۹۸۲۱»، و «وتن». نمایشگاه تا تاریخ ۲۹ آذرماه در دستان+۲ و بتن، و تا تاریخ ۱۵ آذرماه در پروژه های ۰۰۹۸۲۱ دایر خواهد بود.

ایمان صفایی، بنیانگذار و مدیر هنری پروژه های ۰۰۹۸۲۱، هم زمان با این نمایشگاه، جدیدترین پروژه ی طراحی گرافیک خود را با عنوان «پوشه»، با انتشار پوشه های شامل جزئیاتی از هر بخش «نور بدون سایه»، در هر سه فضا رونمایی خواهد کرد. این پوشه با همکاری دستان منتشر شده است.

«نور بدون سایه» دومین نمایشگاه انفرادی می می امینی در دستان است. آثار او تا پیش از این در بیش از ده نمایشگاه انفرادی در ایران و اروپا، شامل «پازده ۱۱» (آبان ۱۳۹۵، دستان+۲)، «جهان زیرین و اثرات ناشیه» (نمایش دونفره با مملی شفاهی، زیرزمین دستان، خرداد ۱۳۹۵)، و ده ها نمایشگاه گروهی بین المللی ارائه شده اند.

مریم (می می) امینی (م. ۱۳۵۶، اصفهان) هنرمندی چندرسانه ای است که با آثاری که «ارتباط کمی با واقعیت دارند» شناخته می شود. او در طول سال ها کار در حوزه های طراحی، نقاشی، چیدمان، ویدیو و کلاژ، آثاری خلق کرده که از تجاری شدن پرهیز کرده اند، اما فرم ها و دیالوگ هایی جدید ساخته اند. این هنرمند در آثارش معمولاً به انتزاع گرایش دارد، اما عناصر فیگوراتیو و «زندگی های» مستقل نیز در آثار او دیده می شوند.

در «نور بدون سایه»، هنرمند در تلاش است تا تقابل همیشگی «فضای درونی در مقابل فضای بیرونی» را با نمایش کار خود در سه محل مختلف به چالش بکشد. با این که هر کدام از سه فضا یکی از بخش های «نور بدون سایه» را به نمایش می گذارند، ارتباط تنگاتنگ و عمقی این سه است که تجربه ی نمایشگاه را تکمیل می کند. این پروژه که در قالب یک سفر معرفی می شود و «تلاشی آگاهانه و مستمر برای بازتاب ایده ها و زیست نو در بازه ای سه ساله، و برگشت به خود خود، در حوزه ی معرفت و جمال شناسی» است، همانند مراسمی آیینی طراحی و اجرا شده است: هر یک از لایه های پروژه، با توجه به محتوای آن، در فضایی با کارکردی متناسب ارائه شده است. بر همین اساس، نقاشی ها، چیدمان و ویدیوهای می می امینی در یک گالری، یعنی دستان+۲، نسخه های چاپی در پروژه های ۰۰۹۸۲۱ که یک مرکز تخصصی آثار چاپی و انتشارات است، و ظرف های نمک او در بتن، که یک فروشگاه مفهوم محور (کانسپت ستور) است، به نمایش درآمده اند.

«پرچم ها»، «عشایر» و «پوست ها» می می امینی در دستان+۲ ارائه شده اند. این آثار «نقاشی»، که با تکنیک های بسیار متنوع هنری و صنعتی، و به صورت سه بعدی، به وجود آمده اند، در فضای گالری به شکل چیدمانی از سفر او فرار گرفته اند — سفری که هنرمند بر اساس تأویل خود از «صد میدان» اثر خواجه عبدالله انصاری پیموده است. هنرمند در این باره می نویسد: «مسیرم به تعبیری همان «صد میدان» معروف است که هر میدان در درون میدان دیگری جای دارد، و چون میدانی طی می شد، میدان نو و دیگری از راه می رسید که از دل میدان پیشین زاییده می شد!»

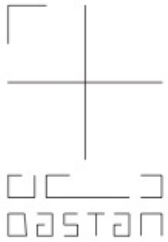
فضای نمایشگاه، خود بخشی از سفر شده است: محیط فقط به قصد میزبانی کارها تغییر نیافته، بلکه جزئی از آن شده است. آثار به نمایش درآمده فقط محدود به نقاشی های سه بعدی و چیدمان های می می امینی نیستند: یک اثر ویدیویی، مراسمی آیینی را نمایش می دهد که در آن هنرمند یک دست خود را با دست دیگرش، با ورق های طلا می پوشاند. در این ویدیو، یک «نقشه ی شفا»، که طبق «صد میدان» دایره هایی را درون یکدیگر نشان می دهد، در زیر دستان او قرار گرفته است. طراحی صدای نمایشگاه نیز بر اساس صداها ی محیطی ای که هنرمند در پیاده روی های منظم خود در حوالی محل سکونتش ضبط کرده، انجام شده است.

کریستال های طبیعی نمک و توده های از پوسته های درشت آهن اجزاء دیگر نمایشگاه هستند. در بسیاری از آیین های شفا، نمک و آب نمک برای تنزیه سلول های بدن استفاده می شوند. هنرمند معتقد است که نمک «عنصری طبیعی است که به وفور یافت می شود — دسترسی به آن آسان است و به همین دلیل، راحت ترین چیز برای شفا بخشی است.» در عین حال، پوسته های آهن نمادی از «زدودن روح از بارهای اضافه» هستند و بنابراین، در کنار نمک، به فرآیند شفا اشاره می کنند. این دو، در کنار هم، استعاره هایی از گذر از راه شفا، سبک کردن بار روح، و نهایتاً بی وزنی و پرواز هستند.

در پروژه های ۰۰۹۸۲۱، بیست و یک نسخه ی چاپی سیلک سکرین، بر اساس یک نقاشی از هنرمندی ناشناس که نامش را «پروانه» امضا می کرده، ارائه شده است. می می امینی، اولین بار «در عمارتی قدیمی که در قلب اصفهان احیا شده بود» با این نقاشی مواجه شد. پس از تحقیق درباره ی آن، او به این نتیجه رسید که «هنرمندی گم نام از اهالی ارامنه ی جلفای اصفهان، این نقاشی را بارها و بارها به سفارش خانم های مرفه و حامله ی آن زمان به تصویر می کشیده است. آن ها با ایمان به این فرشته (نماد مهر و محافظت) این نقاشی را در اتاق کودکان شان نصب می کرده اند.»

پس از این که می می امینی نقاشی را خرید و «بیش از یک سال با آن زندگی» کرد، تصمیم گرفت نسخه هایی متعدد، با رنگ بندی های متفاوت، از آن تولید کند. در این بخش از پروژه، که در ۰۰۹۸۲۱ به نمایش درآمده است، ذات تکرارشدنی تولید نسخه های سیلک سکرین، خود شکلی از یک فرآیند آیینی است. به این ترتیب، با «انرژی ای» که هنرمند از «پروانه» دریافت کرده، این بخش از پروژه را یک نوع همکاری با «پروانه» می داند.

بخش بابانی پروژه که در «وتن» به نمایش درآمده، متشکل از تعدادی از ظرف های نمک هنرمند با عنوان «تولید طیف شفا»، و قطعه ی ویدیویی ای که در گالری نیز نمایش داده می شود، است. شیشه های نمک، همانند سوغات هایی از سفر، کلیت آن را نمایندگی می کنند. موقعیت مکانی وتن که تقریباً در بیرونی ترین حلقه های تهران است، آن را به پایان سفری تشبیه می کند که هنرمند در این نمایشگاه طراحی کرده است. با وجود این، این فضا به شکلی دیگر، اولین لایه برای ورود به این سیاحت روحانی است.

Self-Studies in Flight Methods
Maryam "Mimi" Amini

November 29 – December 20, 2019
Dastan+2
2nd Floor, #8 Bidar, Fereshteh, Tehran, Iran
Telephone: +98 21 2630 9645
Website: <http://dastan.gallery/>
Instagram: @dastansbasement

نور بدون سایه
مریم "می می" امینی

۸ تا ۲۹ آذر ۱۳۹۸
دستان+۲
تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، بلاک ۸، طبقه دوم
تلفن: ۰۲۱ - ۲۶۳۰ ۹۶۴۵
[وبسایت: http://dastan.gallery/](http://dastan.gallery/)
اینستاگرام: @dastansbasement

009821
Projects

Dastan is pleased to announce Mimi Amini's solo exhibition titled "Self-Studies in Flight Methods" opening concurrently on November 29, 2019 at three spaces in Tehran: Dastan+2, 009821 Projects, and Vatttan. The exhibition will continue through December 20, 2019 at Dastan+2 and Vatttan, and through December 6 at 009821 Projects.

Iman Safaei, founder and artistic director at 009821 Projects, debuts his latest design project, "Folder", by designing an extensive folder that details all three segments of Mimi Amini's "Self-Studies in Flight Methods". The publication, produced in collaboration with Dastan, will be launched at all three locations at the project's opening.

"Self-Studies in Flight Methods" is Mimi Amini's second solo exhibition at Dastan. Her work has been previously exhibited in more than ten solo exhibitions in Iran and abroad, including "Eleven 11" (Dastan+2, November 2016), "The Underworld and its Emergent Effects" (duo show with Mamali Shafahi, Dastan's Basement, May 2016), as well as numerous local and international exhibitions.

Multidisciplinary artist Maryam "Mimi" Amini (b. 1977, Isfahan, Iran) is best known for works that bear minimal relevance to reality. Through years of diverse practice in drawing, painting, collage, installation and performance, she has produced artworks that escape commodification, yet create new forms and dialogs. Mimi's style dominantly moves towards abstraction, but figurative elements and unique 'lifeforms' maintain their presence.

In "Self-Studies in Flight Methods", the artist initially challenges the idea of 'inside versus outside' spatiality by presenting her work concurrently at three different spaces in Tehran: Dastan+2, Vatttan and 009821 Projects. Each site features a different yet inherently-connected part of her work. The project, conceived as a journey and "a conscious and continuous effort to reflect ideas and a new vitality in a three-year-long period—a return to self in ontology and aesthetics", works like ritual: each of the layers of her project are displayed at a different venue based on the original use attributed to the space. As so, her elaborate paintings, installations and video are shown at a gallery, i.e. Dastan+2, a series of silk-screens are exhibited at 009821 Projects, a venue specialized in prints, multiples and publications, and the artist's salt containers are on view at Vatttan, which is mainly designed as a concept store.

Mimi Amini's 'Flags', 'Nomads', and 'Skins' are on view at Dastan+2. These 'paintings', created using a plethora of artistic and industrial techniques are projected into the space as an installation of her path—the journey the artist has taken following her interpretation of "One Hundred Fields", a book on mysticism by the eleventh-century Persian poet and mystic Khwaja Abdullah Ansari. The artist writes: "My path follows the Hundred Fields, where each field is housed within the other, and once one was trodden, a new field would appear from the previous."

The exhibition space has itself become part of the journey: the venue has not merely been modified to accommodate the work but has become part of it instead. The exhibits are not limited to Mimi Amini's three-dimensional paintings and installation: the show includes a video detailing the ritualistic action of the artist painting over her hand with gold leaves, while a 'map of healing', showing circles within circles and following "One Hundred Fields", lies beneath her arms. Moreover, the exhibition's sound design has been based around sounds that Mimi Amini recorded through her frequent walks in vicinity of her house.

Naturally-formed salt crystals and a pile of iron shards are part of the installation at the gallery space. In many healing rituals, salt and saltwater are used for the cleansing of one's cells. Salt, the artist believes is "a natural element abundant on earth—it is easily obtainable, and as such, it is the most convenient means for self-healing." Meanwhile, the iron shards symbolize "getting rid of extra weight from one's spirit", and thus, in addition to the salt, allude to the process of healing, also represent ultimately losing enough extra load and being able to fly and hover.

At 009821 Projects, twenty-one editions of screen prints, based on a painting from an anonymous painter who signed their name as "Butterfly", will be on display. Mimi Amini first encountered the original painting "in an old renovated mansion in the heart of Isfahan", and after some research realized that "a rather elusive artist of Armenian descent in Isfahan's Jolfa district frequently painted the image upon the request of affluent pregnant women. They had faith in the angel [depicted in the paintings], a symbol of love and protection, and put the painting in their children's rooms." After purchasing a version of the painting and "living with it for over a year", Mimi Amini decided to create multiple versions of it, each with alterations in color. In this part of the project, exhibited at 009821 Projects, the repetitious nature of creating screen prints has contributed to the ritualistic essence of "Self-Studies in Flight Methods". As so, "driven by the energy" that Mimi Amini received from "Butterfly", she titled this segment as "In Collaboration with Butterfly!".

The final segment of the project, exhibited at Vatttan, comprises of a series of salt containers, titled "Producing a Spectrum of Healing", in addition to the same video piece shown at the gallery. The glass salt containers act like souvenirs, i.e. a synecdoche of the whole journey. Located at a farthest location from the city's center, while potentially acting as the journey's end for the viewer, the venue can also act as a first layer into the spiritual voyage.